

INA GARĀ

**

Vai dzirdi?
Skan klusi eņģeļu čuksti!
Uz mirkli aizver acis.
Savu sirdi vaļā ver.
Apstājies un nedomā.
Kaut uz Īsu brīdi -
Ieklausies -
Ko stāsta tie tev.
Vai Laima durvis vērs,
Vai tomēr projām ies?
Uz mirkli aizver acis
Un eņģeļos, kas klusi čukst,
Ieklausies!

**

Vientulība apkārt valda,-
Tukšums manu sirdi grauž.
Dvēsele vēl kādu gaida,
Neziņā tā visiem acīs smež.
Mīlestība tālu prom,
Naidis iekšā skaļi kliež:
«Viss iztukšots, viss....
Nekā vairs nav,
It viss prom aizejot,
Mani atstāj šeit!»
Vientulība apkārt valda,
Domas projām skrien,
Manu sirdi pušu skalda.
Tā notiek ikdien'.
Nekā vairs nav!

**

Ir dzeja skaista, lēna,
Tā jauka un klusa.
Cilvēku sirdīs ielīst
Ar prieku kā saulstars.

Ir dzeja ļoti ātra –
Izskrien cauri galvai manai.
To nespēj pierakstīt neviens,
Ne arī nolasīt un apturēt.

Ir dzeja maiga,-
Tai uzkavēties ļoti tīk.
Tā stundām ilgi prātā sēž,
Gaida – kad to pieskatīs.

Ir dzeja tāda,
Kas sirdij manai nepatīk -
Tā sevī naidu nes.
Tai manā sirdī vietas nav.

Ir dzeja mīļa, -
Tai lūdzu uzkavēties vēl.
Manu sirdi tā lai pilda,
Ar visu, kas tai tuvs.

**

Ataust rīts.
Sapnis par tevi
Projām tiek dzīts.
Steidz ikdienas darbus.
Atkal rutīnā slīksti.
Beidz vakarā vēlā,
Lai sapņos grimtu.
Un neaicināts pie tevis
Atgrieztos... Tas,
Kas tavā sirdī skan.

**

Ja apnicis dzīvot,
Ļauj vējam skumjas ņemt līdz, -
Tās putni zvaigznēs izkaisīs.
Ver sirdi savu vaļā -
Un saki, kas nomoka Tevi?
Ļauj sāpēm izgaist un asarām vaļu,
Lai tās aizlido tālu prom.
Ļauj dvēselei brīvai būt
Un sirdij laimīgai!
Ļauj!

* *

Ir cilvēks, kuru redzot,
Mani pārņem dīvainas sajūtas.
Bailes un pievilksanās spēks.
Nezināmais un simpātijas.
Kaut kas manī viņu tik ļoti pievelk,
Bet kaut kas manī liek saprast,
Ka viņš nav domāts man...
Mani māc daļējas bailes.
Dīvaini, bet patiesi...
Cilvēks, kuru daļēji ienīdu...
Iespējams pat, ka... mīlu...

* *

Ikreiz, kad mūsu skati tiekas,
Lūpas atplaukst smaidā lēni.
Pie kājām pasaule, man liekas,
Viss bezgalīgais - tuvs,
Viss nebeidzamais - beidzies,
It viss tik vienkāršs un mīļš.
Tikai lūpas sakļaut steidzies!
Mirkli vienu sirdī dziļi slēdz!
Mīlestības pilnu skatu - neaizmirst!
Sirdī manā no savam bailēm bēdz!

Viena asara pār augumu birst,
Noslaukot visu, kas grēkā tīts.
Aizdenot nakti ar negaisu, lietu,
Atvedot laimi, kas uzaust kā rīts.
Cita sirds sirdī meklē sev vietu,
Vietu zem saules, vietu kur mīla..
Kā plaukstoši ceriņi virmo ikdien,
Kur ikviens ir kā mīlestības ķīla.

* *

Cik labi būt
Tavos apskāvienos...
Cik labi!
Kaut asaras līst, - tās vienos
Pāri pagātnes sāpēm,
Pie kartējām bailēm!
Nespēju klusēt
Un nespēju kliegt, -
Varu vien čukstēt,
Un vārdus Tev liegt!
Ieklausies sāpju pilnajā smaržā -
Tā pateiks visu, kas sakāms,
Un skaidrs taps Tev,
Kas darāms.

**

Ugunīgā deža..
Nakts zvaigžņu tumsībā,
Divu dvesmu, divu siržu tuvībā.
Viens solis pretī tev,
Viens solis augšā, lejā,
Mūs ierauj citā pasaulē.
Šai karsti ugunīgā dejā,
Sirds krūtīs nemierīga kļūst.
Citu vārdi, citu skati
Pāri mums plūst.
Vien paliek trīsas sirdī
Un acu mirdzums blāvs!

**

Tik tumša nakts.
Un vēl viens zemes vaibstu akts.
Atkal jau Ziemassvētki klāt,
Gribu tev es
Savu sirdi dāvināt.

Viss tik tumšs un kluss,
Šķiet, pat laiks ir aizmidzis
Un dus..
Tik pa laikam zvaigznes krīt.
Un tici – sapņi piepildīsies rīt!